

Kỷ Niệm Hồ Ngọc Cẩn: Đi Thăm Các Thầy Cô

Hôm thứ Năm 01/04/2010, chúng tôi (vợ chồng anh Dương Đình Định - chủ bút Bản Tin HNC hiện đang sống ở Úc và sang thăm San Jose) từ San José bắc Cali lên Sacramento thăm thầy Hiếu. Khởi hành từ nhà lúc 10:30 sáng để ghé lại Elk Grove thăm và đón gia đình chị Hoàng (cô Lê Thị Hoàng của nhiều trò còn trẻ). Rời nhà từ 10:30 sáng trực chỉ tây bắc. Theo chỉ dẫn của TomTom, bản đồ điện tử mang theo từ Úc, thì đoạn đường từ nơi trú ngụ đến Elk Grove mất 1 giờ 58 phút. Sau khi ghé Đức Hương mua giò Huế và đồ xăng ở cây xăng bên kia đường, chúng tôi mới thực sự khởi hành.

Sau mấy ngày làm quen với việc lái xe bên mặt, hôm nay chúng tôi đã có thể chạy theo các xe khác ở làn đường phía trái nhất, tốc độ được giữ khoảng 75 dặm một giờ. Nhờ TomTom chỉ dẫn nên không bị lạc lần nào. Vì vậy chúng tôi tới nhà chị Hoàng đúng 12 giờ 30 trưa, nghĩa là tiết kiệm được ít phút. Đây là lần thứ hai gặp lại anh chị và cháu gái Bảo Hân sau lần đầu gặp tại tiệc mừng thượng thọ 90 của thầy Hiếu tại San Jose hồi tháng Bảy, 2007, và hơn 40 năm sau lần gặp chị Hoàng tại Sydney.

Anh chị hiện đã về hưu, ở tại một căn nhà mới, khang trang, đầy đủ tiện nghi, tại quận Elk Grove thuộc quận hạt Sacramento, San Jose. Chúng tôi được anh chị cho đi ăn phở gà tại một quán phở đặc biệt tại địa phương. Trở về nhà để liên lạc với thầy Hiếu hẹn đến. Mãi gần 5 giờ chiều thầy cô mới có nhà và mới có thể hẹn giờ. Cô cháu Bảo Hân đã đi làm về, nhận làm tài xế cho cha mẹ và cô chú.

Tới nơi gõ cửa được thầy Hiếu ra mở cửa. Thầy cô thật là khỏe mạnh. Thầy mang khoe với học trò của trường thầy hình ảnh năm xưa [Hình 1] khi thầy mới 20 tuổi cùng ảnh thầy chụp trong tiệc mừng thượng thọ 90. Cô còn thương con cháu đến độ là khi biết có giáo sư và học trò trường thầy đến thăm, cô đã vội đi làm bánh bông lan để kịp cho khách ăn bánh, uống trà. Bánh mới lấy khỏi lò khi ăn nên còn nóng hổi.

Hình 1: Thầy Hiếu năm 20 tuổi

Sau đó thầy cô cho xem vườn sau với các cây thích Nhật bản, và cây quất đầy trái mà hai bà và cô cháu Bảo Hân tranh nhau hái. Trở vào nhà, thầy cô cho xem ảnh thượng thọ 90 trong khung ảnh điện tử. Gần ba năm trôi qua mà tưởng như mới ngày nào.

Hình 2: Tuyết, Định, chị Hoàng, anh Hùng trước nhà anh chị,

Hình 3: Thầy Hiếu và môn sinh Định,

Một số hình ảnh đã được chụp tại nhà cô Hoàng và nơi nhà thầy cô, 3D ghi vội sau nửa đêm để nhờ CNN chuyển hình. Hy vọng sẽ thức giấc lúc 6 giờ sáng để đi nhật bóng cho ngài Chủ Tịch, những mong tóc mình sẽ trở nên đỏ thay vì trắng.

Hình 4: Thầy cô Hiếu với chị Hoàng và Đình, Tuyết,

Hình 5: Thầy Hiếu, chị Hoàng (đứng giữa) và cùng xem ảnh chụp năm thầy 20 tuổi, khi thầy hỏi cưới cô,

Dương Đình Định (HNC58-65)

Một vài cảm tưởng khi trở lại thăm các Bạn xưa.

Cựu Giáo Sư HNC Nguyễn Văn Chương

GS Nguyễn Văn Chương và Nguyễn Trí Tín (HNC 66-73)

GS Nguyễn Văn Chương và Mai Bá Tiên (HNC 65-72)

Trước nhất phải cảm ơn các Em cựu học sinh HNC, đã tạo cho tôi cái duyên được đi gặp lại các Bạn xưa, nếu không có các Em thì chắc Tôi không thể làm được điều Tôi muốn. Thế mới biết thế nào là tình Thầy trò, ngày xưa trên bục gỗ có nói hay, nói giỏi cũng không bằng ngày nay, Em đầu tóc muối tiêu, giữa nắng chang chang của Sài Gòn ngày xưa, vất vả đèo Thầy, len lỏi trong rừng xe hỗn độn, vô trật tự, xuyên suốt như sợi chỉ hồng, giúp Thầy tìm được tình xưa mà tưởng chừng như không bao giờ có được.

Thầy Tài, Thầy Giám Thị ngày xưa cũng oai hùng lắm chứ, tay cầm cây roi dâu, quát lên kêu vút vút, làm các Em hết vía, nhưng chỉ tội mấy cái bàn cái ghế không làm mà chịu đau thống khổ. Thầy ở ẩn sâu trong ngõ, trong nhách, hun hút.

Nhà Thầy Tài ở cuối hẻm

gặp gỡ Thầy Tài

nhấn chuông nhà Thầy Thịnh

sân nhà Thầy Thịnh

Nhưng cũng oai hùng lắm chứ, Thầy sống ung dung trong ngôi nhà khang trang mà do chính các bàn tay tình thương Thầy trò tạo dựng lên. Thầy đã trò chuyện vui vẻ và hạnh diện chỉ cho tôi sự chăm lo của học trò HNC.

Thầy và Cô Thịnh tiếp Thầy Chương

Cổng nhà Thầy Huệ

Thầy Thịnh, Thầy Giám học, vào năm 1963, Thầy đổi về làm Hiệu Trưởng trường Mạc Đĩnh Chi ở Phú Lâm, thì cũng năm đó, Tôi cũng vì đại miệng, khi học trò xin đi biểu tình đưa đám Cụ Nhất Linh Nguyễn Tường Tam, Tôi nói : các Em học hết tiết đi đã, rồi đi .... Thế là bị chụp mũ và bị Đại tá Tỉnh Trưởng Gia Định Huỳnh Văn Tồn bắt thuyền chuyển ra khỏi tỉnh Gia Định, may thay Tôi lại được Thầy Thịnh nhận về làm Giám học cho Thầy, nhưng không được bao lâu, Tôi bắt đầu cuộc sống rày đây mai đó khắp miền Nam VN từ Long An đến Sóc Trăng, Cà Mau.

Thầy Thịnh năm nay đã ngoài 80, Thầy yếu vì bị tai biến mạch máu não, Thầy đi lại khó khăn vì bị tê liệt nửa người, nhưng trông Thầy vẫn khỏe mạnh hồng hào, Cô và các Em đều sống tốt.

Phòng khách nhà Thầy Huệ với các tác phẩm nhiếp ảnh treo tường

Cổng nhà Thầy Khuê

Thầy Trì Thịnh Huệ, ngày xưa Thầy là giáo sư dạy vẽ, ngày nay, sau một thời gian Thầy lưu lạc sang Mỹ khoảng 10 năm, Thầy trở lại quê nhà, lại đi dạy lại, nhưng Thầy đổi nghề, nay dạy các Em chụp hình, nhìn đời qua ống ảnh, lấy cái ảo làm làm vui, giống như lý thuyết của kinh Viên giác. Lấy huyền trị huyền để giác huyền.

Thầy Khuê ra mở cửa

hai đồng nghiệp cũ gặp lại nhau sau bao nhiêu năm xa cách

và luyến tiếc khi từ giã

buổi tiệc "chay"

Thầy Lê Xuân Khuê , Con ng ười trăm mặc, nay thì Thầy im thật sự sau sự ra đi vĩnh viễn của người vợ thân yêu, đã chia sẻ cùng Thầy những ngày khốn cùng của một thời "Bao cấp", đối với một nhà giáo cấp ba, "ăn khách", và là một người viết sách " môn sinh văn thiên hạ". Thầy gặp tôi, hai đứa ôm nhau, cười ra nước mắt. Mặc dù trời đã về khuya, trong ánh sáng lù mù của ngọn đèn không muốn sáng, hai đứa vẫn nhìn thấy cái "Ngày xưa Hoàng Thị".

Ảnh Thầy Bùi Khương chụp chung với một số Thầy cô dạy cùng chung với tôi ở các trường ở Sài Gòn, trong đó có Thầy Nguyễn Ngọc Nam Hùng hình như cũng dạy ở HNC sau tôi

Thầy Bùi Khương, Thầy dạy Anh văn nổi tiếng, nhưng cũng là một người hùng đạp cyclo 10 năm (83-93) một thời để kiếm gạo nuôi cò bên bờ sông Phú Nhuận (Sông Sài Gòn). Nhưng nay Thầy đã "thành công" nhờ reo nhân đúng chỗ, cho con đi làm "thuê" ở xứ "Đa Vịt trời" (Cana-da), nên đủ tiền khao kẻ Việt kiều này một bữa cơm chay bạc triệu. (trong hình Thầy ngồi giữa tóc bạc) .....

Cô Dung

Phòng khách nhà mới

hiên trước

Cổng vào nhà

chụp hình kỷ niệm

cùng nhắc chuyện xưa

Cô Dung, người trầm lặng, mộng mơ một thời với thơ trữ tình Lamartine và người tình bên bờ hồ Genève....sống võ ghềnh đá.....Nay ngời đêm vết nhăn trên trán bên rặng soài chùm mít trong vườn nắng quái xuyên khoai. Chị gặp tôi tay bắt mặt mừng, hôn tôi như Putin gặp Obama vậy. Tôi kể chuyện xa gần, đông tây kim cổ, Chị chỉ cười rồi kết luận: Đúng thẳng Chương năm xưa, bao nhiêu năm rồi vẫn không thay đổi ! Tôi nói Chị vẫn vậy, Bà "Trâu nằm" (Năm trâu), sau bao nhiêu đổi thay cũng chưa rửa sạch "cái Miền nam" thương yêu ngày xưa. Bây giờ Chị sống với một bà già cỡ tuổi Chị trong căn nhà cao ráo do các Em HNC tạo dựng cho Chị, thay thế căn nhà lụp sụp xưa kia mà Chị phải sống chung với cá mỗi khi mùa mưa tới.....

Đây vài dòng viết về bạn xưa khi gặp lại.

Vân Chương.

